Un caz de asasinat literar – Șerban Codrin și Epopeea Testamentului Dictaturii

18 octombrie 2023, 10:40 (R.C.) Cultură 4

Testamentul din strada Nisipuri se aliniază poeziei epice scrise în secolul al XX-lea de nobelabilii Paul Claudel, Capul de Aur; Anna Akhmatova, Requiem; Nazim Hikmet, Peisaje umane; Pablo Neruda, Cânt general; Aimé Césaire, Caietul unei reîntoarceri în patrie. Ceea ce îi unește pe ultimii trei este atitudinea protestatară, comună cu aceea a Testamentului scris de Șerban Codrin între anii 1982-1987, o parodie dantescă a dictaturii comuniste. Adaug la înșiruirea de mai sus pe Ezra Pound în ale cărui Cantos, pe lângă polemica poemului cu istoria contemporană, limba stă parcă în afara și deasupra timpului. Dacă familia Annei Akhmatova a fost arestata, dacă Neruda, Hikmet, Pound, Césaire au cunoscut exilul și închisoarea, securitatea ceaușistă i-a aplicat un alt tratament lui Șerban Codrin și anume îngroparea sub lespedea tăcerii, un asasinat literar care se perpetuează și azi. Asasinatele literare nu sunt o noutate în literatura română, scriitorii asasinați literar sunt mai mulți decât degetele unei mâini, și poate chiar ar trebui scris un tratat pe această temă.

Tăcerea aplicată lui Șerban Codrin (navetând în comunele județului Ialomița de unde nu a mai putut să iasă vreodată) i s-a aplicat și altui scriitor anticomunist, Paul Goma, încă neacceptat de canonul literar. Testamentul din strada Nisipuri nu se afla mai nicăieri comentat de parcă Revoluția din decembrie 1989 nu a avut nici un ecou în literatura română. Tipărit în edituri mai mult sau mai puțin obscure, nu se găsește în librarii. Criticii importanți nu s-au exprimat încă despre carte. Am aflat de existența Testamentului printr-o pură întîmplare. În literatura română, Testamentul se înscrie în linia tradiției liricii epice a Istoriei Ieroglifice de Cantemir și Țiganiadei lui Budai Deleanu care și ele au ajuns la cititori cu mare întârziere. Să fie aceasta o fatalitate? Marian Popa care și-a scris Istoria literaturii în Germania, este singurul critic autor de istorie literară care i-a menționat opera. Eugen Negrici în Literatura română sub comunism nu îl include ca și pe Paul Goma, dar sunt spații alocate lui Dinu Săraru și Ion Lăncrănjan.

În Testamentul din strada Nisipuri MCMLXXXVII alcătuit laolaltă cu poeme din Cartea de Muncă și rânduit Mai-Prejos-de-Infern, în Infern, Purgatoriu, Paradis și Mult-mai-Presus odată cu oculta dispariție a inscripțiilor de la o poartă la alta pe vremea grozavei călătorii, Poetul și Omul Virgil calatoresc prin Infernul, Purgatoriul si Paradisul comunist. Asemeni

EDITORIAL DE CORNEL NISTORESCU

Ce-a căutat Ciolacu în Israel?

Pe nemestecate, am avut parte de încă una pusă pe neașteptate. Marcel Ciolacu [...]

ACTUALITATE

Goana românilor după panouri fotovoltaice. Mai mult de jumătate

18 octombrie 2023, 11:18 0

(VIDEO) Spitalul lovit din Gaza – Armata israeliană publică noi imagini

18 octombrie 2023, 11:11 1

Împăcări mai multe între consumatori si bănci

18 octombrie 2023, 10:50 1

Un caz de asasinat literar – Șerban Codrin și Epopeea Testamentului Dictaturii

18 octombrie 2023, 10:40 4

Proteste în lumea musulmană

18 octombrie 2023, 10:21 1

poetilor din Divina Commedia ei vor sa ajungă în Paradisul de data aceasta al Epocii de Aur unde trăiește Omul Nou ca să vadă și să se convingă de marea realizare a orînduirii comuniste multilateral dezvoltate.
Pe drumul presărat cu bodegi înțesate cu microfoane ascunse și capcane ideologice, urmăriți permanent de informatori sau securiști acoperiți ca scriitori, critici informatori etc care le fură poemele scrise pe șervețelele sau notele de plată, și care raportează tot ce fac și vorbesc cei doi suspecți în informări partinice adunate în final într-un dosar de urmărire în toată regula, Poetul și Omul Virgil (masca lui Labiș?) sunt antrenați într-un dialog filozofico-burlesc-parodic. Temele majore ale existenței se derulează pe tonuri de la parodie la tragedie. Testamentul este și un text cifrat. Aluziile la scriitorii informatori, colaboratori ai securității din epocă abundă și ei pot fi recunoscuți în cei care s-au trecut din viață sau încă se bucură de gloria literară. M-am întrebat de ce stilul epopeic l-a atras pe Codrin și cum se pot explica deasemenea miile de pagini de poezie scrise de el în toate formele fixe și libere, pe toate registrele, în toate mijloacele lirice posibile în Baladierul, Rodierul, Pendulierul, Casandrierul, Marea tăcere, etc. (o selecție poate fi citită în antologia O sută și una de poezii. Prefață de Ion Papuc. Editura Academiei Române, București, 2020).

Am să încep cu ultima întrebare. Ce altceva ar fi putut să facă în exil (sau poate domiciliu obligatoriu?) la Slobozia – care ironic înseamnă a fi liber! – un poet de un asemenea talent, obligat să rătăcească navetist prin comunele și școlile județului Ialomița, împiedicat să fie alături de colegi în metropolele culturii si literaturii? Scriitorii tind să fie alături de scriitori, alături de edituri și revistele literare. Așa își încep viața, asa încep curentele literare și așa mai departe. Dar în timpul lui Ceausescu legea împiedica nu să pleci la Paris, ci orice schimbare de domiciliu în orașele declarate închise. Pentru cei tineri care nu știu nimic despre aceste legi de lagăr concentraționar, dau în subsol adresele unde le pot citi. Și nici buletinul nu era de ajuns. Trebuiau recomandări politice și verificări înalte. Deci Codrin, mai puțin norocos, a stat la Slobozia și și-a scris opera poetică. Tragic pentru om dar un beneficiu pentru literatura română.
Ca să explic atașamentul față de poemul epic voi aminti de anxietatea influenței, despre care scria Harold Bloom în prefața la The Anxiety of Influence. A theory of Poetry (second ed. Oxford 1997) și care vine dintr-un act complex al citirii „greșite", acea interpretare creativă pe care el o numește poetic misprision, ascunderea deliberată a cunoașterii unui act de trădare sau infracțiune de data asta literară. „Influența" din titlu este explicată ca o metaforă care implică o matrice de relații – imagistice, temporale, spirituale, psihologice. Citirea „greșită" este urmarea unui act de citire profundă, a unei iubiri fulgeratoare cu opera literară. Anxietatea scriitorului este consecința actului de trădare poetică, ascundere deliberată (misprision). Fără Keats citindu-l pe Shakespeare, Milton, Wordsworth spune Bloom, nu ar fi existat Keats și așa mai departe. Fără Șerban Codrin citind Țiganiada nu am fi avut rescrierea sau interpretarea ei modernă și fără ca el să fi fost îndrăgostit de Divina Commedia nu am fi avut Testamentul din Strada Nisipuri care stă alături de opera lui Paul Goma la capitolul literaturii române dizidente în literatura română. Finalurile Tiganiadei lui Deleanu și Codrin folosesc ambele cuvântul „slobozia" – unul în ultimul rind, altul în locul în care epopeea a fost scrisă: Final Deleanu „Du-ne (strâgând), măcar în ce parte, Ori la slobozie sau la moarte!" Final Codrin „Înalță-te și fă-ne parte ori de libertate, ori de moarte!" 1812 Lemberg, Galiția – 1982 Slobozia, Ialomița. Nu mai vorbesc de rima interesantă Galiția/Ialomița. Și Deleanu a fost exilat sau autoexilat, după cum știm, în Galiția.
Poemul epic începe cu prologul Mai-Prejos-de-Infern, urmat de un triptic, cu meserii umile muncitoresti în Infern, profesiuni intelectuale în Purgatoriu, profesiuni conducătoare, ale activiștilor comuniști în Paradis. Apocalipsa după lampa lui Ilici (Vladimir Ilici e contrapus lui Dumnezeu, într-un razboi epopeic al religiilor), și Confesiunea omului de Oțel, Stalin formează partea a patra, Mai presus de Paradis, urmată de Cartea infinită, și sumarul sub forma unui Dosar de urmărire informativă.

Citind Infernul scris cu un ton precis taiat, cu o imaginație și inventivitate fabuloasă am văzut izvoarele limbii române țîșnind cu o forță magică ce s-a așezat parcă într-o himalaia a poeziei românești. Personal, nu credeam că se mai poate inventa imagine lirică, metaforă, poezie cu atâta forță în limba română. Cel puțin Infernul, dacă nu tot poemul ar trebui tradus în limbile de circulație. Folosirea pe alocuri a limbajului vechi și a mijloacelor lirice în forme fixe care determină un burlesc nou pot fi citite și ca o reacție la limbajul fad al poeziei române de azi obsedată de postmodernism. Bătaia de joc epică este o reacție pe care am mai întîlnit-o în istoria literelor, așa cum a fost aceea împotriva pastoralismului sau petrarchismului ca să mă refer la secolul al șaptesprezecelea. Rupturi de cadențe, disonanțe, stăpânirea magistrală a limbii, parodia destabilizatoare a formelor poetice, diversitatea limbajelor și formele de versificare în toată varietatea lor vor să creeze o alternativă epică la haosul dirijat al dictaturii. Alegorie cu cifrul greu de decodificat, Testamentul va avea nevoie de note de subsol pentru cititorii de peste treizeci de ani, adică cititorii unei alte generații, ca și Divina Commedia.

Poetul și Virgil Omul, angrenați în marea calatorie, în timp ce securitatea sugerează acțiuni drastice de punere la punct a infractorilor fără cărți de muncă mișcându-se liber în pofida interdicțiilor, declară: suntem hotărâți să luăm în brațe modestia și blazarea, pentru că va fi o călătorie mântuitoare prin catacombele veacului de pomină, al douăzecilea, în ordinea de inventar a istoriei, cârciumă după cârciumă, cale lungă și întortocheată, în formă de pentagramă, din Infernul poetic spre alpinul Purgatoriu până pe acoperișurile mult-prea-departe-și-mai-presus, cu stele dezolant de roșii, ale universului destul, în felul său, de răbdător, de îndurător, de îngăduitor în toate ale sale. Blestemele, parodia tuturor limbajelor de la cel golănesc la cel mai înalt posibil exprimând exasperare se concretizează uneori în pamflet politic: prostia e-n toate ... Cuvintele ies din versuri ca sudoarea...; destinul izbește poeții de irealitate, și dă-i și zdrobește-i și rupe-i și nenorocește-i și îngroapă-i în coșmare; sunt cârjă, bâtă, bătător de covoare, sceptru și busolă în căutarea omului insuportabil de nou, (...) avem ciomagul să ne apărăm de inferno-locuitorii vremurilor căzute în mania revoluțiilor ... Și belferii Purgatoriului, cu roșii gărzile Paradisului,.. câți poeți se înecă în pașii tăi, până auzim lătratul partinic din potăi verificate, sterilizate de idei, tipărite, broșate, ori cu măsluite coperți de mucava, mirosind a proaspătă cerneală...

Ce-a căutat Ciolacu în Israel?

18 octombrie 2023, 10:17
34

Șeful ONU descrie situația în două fraze – „Nu pot justifica"

18 octombrie 2023, 10:05
11

Apropo de prețuri! O întrebare bună

18 octombrie 2023, 10:01
1

Forum despre reconstrucția și apărarea Ucrainei, organizat la București

18 octombrie 2023, 09:19
19

Anca Alexandrescu, amenințare extremă – „Cineva a pus preț de 10.000 de euro pe viața ei"

18 octombrie 2023, 08:55
17

SONDAJ COTIDIANUL.RO

Ați fi de acord cu primirea de refugiați palestinieni?

- ◯ Da
- ◯ Nu

VOTEAZĂ

ECONOMIE

Împăcări mai multe între consumatori si bănci

18 octombrie 2023, 10:50 1

Dacă în perioada 2015 – 2016 erau 40.000 de procese între consumatori

Poetul și Omul Virgil Rătăcit printre zilele-și-nopțile veacului vor încerca să înțeleagă lumea nouă comunistă: (Odă politică despre vechi temelii, romanțe, bumbac pentru steaguri)– Scoatere la mezat; nu va mai exista, lume, lume, soro lume,/ nimic din ceea ce părea să fi fost vreodată, constelații / în afara celor omagiale, temelii în afara celor Ideologice, pereți, acoperișuri, mânere de uși, crătiți și cozi / de crătiți, cozi de păun, cozi de comete, cozi-de-cozi, / opere incomplete, laurii învinsului, edificii Cu proptele filozofice, romanțe lacrimogene, laptele Căii-Lactee de vânzare la litru, întreg universul / se va dilata numai prin coordonare înțeleaptă.

În acest timp securitatea ordonă: „Tematica orientativă privind culegerea de informații în probleme de poeți, poezii și toate celelalte diverse domenii infestate de indivizi fără conștiință de răspundere la cerințele politicii de partid și de statul nostru al clasei muncitoare în ascendanță spre noi împliniri". Se are în vedere prevederea de prevenirea infracționalității contra vicierei atmosferei din mediu. Omul și poetașul, două elemente descompuse în multipli periculoși vagabonzi și aventurieri și haimanale și transfugi peste granițele ideologice din câmpul muncii cinstite, în loc să contribuie la mărețe realizări, se fofilează în cârciumi degradabile și în alte (corectat, înalte) prăvălii cu subsoluri și vinuri, unde consumă țuici, mastici, romuri Cuba Bibere, friptane asortate cu sfeclă roșie, evident revoluționară, însă cu dispreț pentru victoriile noastre dialectice și profund istorice, corect și atotcuprinzător exprimat „și unuia și celuilalt, fir-ar mintea lor de inconștienți".
Peisajul Infernului este asortat nu doar cu imagini oribile ci si cu sunete insuportabile și ura de clasă: — 7. (Mărețe irealități de pe meleagurile cu desfășurări de difuzoare și fiare vechi) Turbatele; urlă, e mizeria trecutului, urlă și zbiară și zbiară și urlă și urlă și zbiară, e hodorogeala, e zdruncinătura, e hărmălaia infernului, a infernului nostru, a infernului însorit, înflorit, a infernului cu portrete de-ale tovarășilor pe umeri, pe după gât, pe ziduri, pe frontispicii, ura, ura, ura!; a infernului cu drapele în alianță cu trompete, cu tromboane, cu tobe și măciuci, cu gimnastica tambur-majorului, ura, ura, ura!, cu idolii ... Fiecare personaj de altfel din Infern, Purgatoriu și Paradis este într-o relatie cu securitatea – lucreaza pentru ea sau e spionat de ea sau e îngrozit de ea etc.
Evadații din programul educativ obligatoriu al speluncii epoca de aur, descriu o lume părăsită de Dumnezeu, a terapiei cu tenebre, a iadului clasei muncitoare trăind în arhitectura zidurilor cu sîrmă ghimpată a epocii de aur. Satana de fapt îl înfruntă pe Dumnezeu pe tot traseul epic descriind o metafizică a încleștării dintre bine și rău lipsită de speranță. Această lipsă de speranță este ceea ce produce nu doar grozăvia viziunii epice dar și aș spune deficiența poemului. O Beatrice nu există ca și speranța. Filozofia se arată neputincioasă să facă ceva pentru condiția umană. In alta ordine de idei, asemeni epopeilor antice si poemului epic in general, Testamentul este o consolidare a cunoașterii lumii secolului prezent.
Purgatoriul trece ca un acid printre scriitorii și poeții, critici, filozofii epocii. De regăsit printre aluzii Gabriel-gânditorul-cu-târnăcopul (alias Artur Silvestri, criticul anti-Goma de la Luceafărul, pe care îl chema chiar Târnăcop), Valerică mă mănâncă, Rică-fante-de-editură latră dinții fără gură (Valeriu Râpeanu), Laurențiu-de-pe-ulicioară, cu strigătura „Săriți, poetașii mă omoară și premii literare-mi sug din călimară!" (Laurențiu Ulici), Sunt măr de lângă șanțul fără gard (Mihai Beniuc), aluzii la Liiceanu și Pleșu se află în numeroase părți ale poemului, mai ales în relația cu divinitatea etc. Bardul tuturor brazilor e construit pe aluzii păunesciene-vadim-tudor-maiakovski-beniuc. Testamentul parodiaza toată literatura realist-leninistă, dar nu trebuie citit ca un pamflet, ci ca un bocet, cum spunea undeva poetul, fie chiar la căpătâiul lui Dumnezeu mort.

Iata debutul celei de a treia părți a poemului epic: III. Călătoria în Paradis 1. (Rătăciți, cu mâinile în cap) Rătăciți printre zilele-și-nopțile veacului,/Cu mâinile în cap, să nu ne nimerească lovituri de bună / primire, eu, poetul, amărât călător în pericol / de rătăcire, și el, omul Virgil, ne furișăm / spre misticul Paradis-Împărăția-lui-Dumnezeu- / Patria-tuturor-muncitorilor-și-țăranilor-Viitorul-/ de-aur-al-omenirii-Rai-Nirvana, ...
Satira scriitorilor fără talent ținuți la mare cinste este și ea prezentă în Paradisul fericirii absolute astfel imaginat: Astfel veți zidi și zidări și fandosi absoluta fericire, întâi, zi cu zi, prin revoluții permanente, ceas cu ceas, prin insurecții, minut cu minut, prin ștreanguri și gropi comune, secundă cu secundă, prin gloanțe de mitralieră, mai apoi prin steaguri și butoaie cu votcă, prin urale din fiecare cap de băutor, / Până în apoteoza pe culmile extazului perpetuu."
Cei doi poeți călători își bat joc de Paradisul revolutionarilor, informatorilor, torționarilor, de ideologia Omului Nou: Fericiți de fericirea lor, vom râde, le vom mângâia / Cu inima, cu ochii, cu sufletul minunatele / Ziduri încoronate cu sârmă ghimpată, superbele /Zone interzise, fermecătoarele șanțuri de apărare, / Încântătoarele posturi de pază și control, /Le vom asculta trepidantele sirene, mulțumesc, Ulise, /Copilul meu, tatăl meu, Bunicul meu, de alarmă, ...
Limba este epurată în Paradis de cuvinte contrare ideologiei Omului Nou, un grotesc pe care mulți dintre noi l-am trăit: S-au smuls definitiv din dicționare/ Foame, bani, gunoi, buruiană, templu, exploatare, groază, țâță, / Dumnezeu, nefericire, sex, tristețe, moarte,/ Bătrânii să le ducă în mormânt, copiii să le uite, nou-născuții / să nu le mai învețe niciodată,/Ajung 333 de cuvinte de lemn./ ...La cererea unui grup de împletitori de coșuri, istoria s-a rescris, / câmpiile au devenit iazuri, munții s-au mutat mai la stânga, / să facă loc proaspetelor ogoare de sorg roșu pentru mături, / poeziile s-au corectat petele de pe soare s-au anulat, cele 12 constelații au devenit Cele-12-Înfățișări-ale-Supremului- / Inspirator, legile matematicii au primit fundamentalele / indicații, operațiilor de ridicare la putere li s-a demonstrat / caracter dușmănos, fluviul a mărșăluit mai la dreapta...

Poemele omagiale îl determină pe Conducător să afirme: Numai eu și lozincile mele suntem singura promisiune / autentică de viață, adevăr și cale de urmat, la capătul căreia / se află ținta sacră de atins și adresa predestinată,/ Iată mântuirea și sarea pământului, iar prin mine, luminătorul / și cartea voastră sacră a cărților de călătorie, ...Are loc catalogarea anomaliilor dictaturii, perversiunilor sociale, aberațiilor, constrîngerilor, libertății furate, alterarea istoriei, catalogarea torționarilor, demonilor comitetului central, posedații comitetului executiv, membrii supleanți și secretarii de stat, chelnerii cu grade, spionii cu munci de răspundere, tovarășele cu discrete misiuni de tovarășe de viață,

și bănci, iar anul trecut numărul litigiilor era de (...) [...]

Apropo de prețuri! O întrebare bună

18 octombrie 2023, 10:01
1

În pofida unui consum scăzut. Cu cât crește prețul la carnea de porc?

17 octombrie 2023
5

DECLARAȚIA DE LA BUCUREȘTI

FOTOGRAFII CU CÂNTEC

Soarta orfanilor. Când contează mai mult coafura... Nu sunt aranjată la păr!

6 octombrie 2023
6

Voluntarii care susțin copiii din centrele sociale spun că agresivitatea a devenit o normalitate [...]

Familia prezidențială la New York pe Fifth Avenue

20 septembrie 2023
24

Au trecut 15 ani...

13 septembrie 2023
4

ANDOGRAFIA ZILEI

ateismul. Glorificarea dictaturii în Paradis este nemărginită: Insurecțiile vă bat la ușă cu secera și ciocanul!/ Vă ordon, plutoane de execuție, uniți-vă!/Pentru a depune mărturie, proletari din toate tavernele, extaziați-/ vă în universalul banchet /Și cântați-l până vă mutește răgușala pe Creatorul Paradisului / predestinat, omul nou, în frunte cu divinii lui Conducători! Liderul de sindicat, studentul la romanistică, învățătorul, fiul polițistului și funcționarul de poștă jură partinic: Numai prin explozii și execuții, noi, demonii, vom înfăptui visul roșu, de aur;
Omul nou este de fapt criminal: Oamenii noi, cei mai noi, dărâmă de pe taluzuri direct în gropile comune toate turmele inutile de bipezi învechiți, degeaba consumatori de pâine, apă, aer și lumină în vilele cu perdele de lăuruscă, îmbătrâniți și burtoși, cu papioane, cu trabucuri între plăcile dentare, cu junghiuri între colecții de artă, cu starlete însoțitoare în călătoriile de plăcere, transoceanice, și aruncă deasupra, cu lopețile, var nestins în entuziasmul viril, purificator/ portretele celor mai iubiți patru Cavaleri ai Apocalipsei bântuie ...

Iată și torționarii: Acolo, sus, la tribuna din cerul blindat cu toate gladiolele roșii, ale pământului, cele mai miraculoase, izbăvitoare pălării și șăpcălii salută batalioanele muncii în marș cadențat, energic, apăsat, apăsat, apăsat ... Salus revolutionis, suprema lex, din temelii vor construi o nouă lume pentru oameni noi, cei mai aliniați sub steaua roșie, cei mai impecabil Tunși după regulamentele de ordine interioară, cei mai surâzători, cu mușchii cei mai sculptați, cu dinții cei mai sănătoși, cu inimile/ Și mințile cele mai adaptate, aliniate, devotate luminii din soarele viitorului, viitorului, viitorului;/ Încă o dată, omenirea la înflăcărata sărbătoare le prezintă lor, celor mai umaniste șăpcălii, pălării, preoților de partid ai iluminatului Cult al Omului Nou, raportul pe toate uriașele, pe toate edifictoarele, pe toate coloratele panouri de întrecere spre groapa comună, comună, comună.
Cartea Infinită reprezintă Arhivele Securității care se scriu de fapt și în prezent: ... noi, entuziastul colectivul de oameni ai muncii în uniforme de istorici literari conștienți și critici supraveghetori am câștig acerbe lupte cu dușmanii poeziei; Șef-de-stat-major al Diviziei de anchetatori-critici-literari... Colaboratorii cu poliția secretă au titluri de Autopsieri literari, Estetician-major de serviciu, Doctorand-în-filologie-discretă, Critic-literar-adjutant, Plutonier-major-literar, Anchetator-universitar-doctor-docent etc. Satan e culminarea Paradisului pentru ca în Mai-Presus-de-Paradis să se afle dictatorii Lenin și Stalin, revoluționarii de profesie.
Șerban Codrin este un poet care scrie cu virtuozitate impresionantă în toate stilurile posibile – trubadurești, clasice, moderne, premoderne, postmoderne.

Inventivitatea lui este fabuloasă. Filozof profund, dotat cu o gîndire enciclopedică, în el trăiește, se manifestă vie forța lirica aluvionară a poetului adevărat. Uluitor e că deși pare prea mult, nimic nu e de prisos în Testament, metaforele sunt curate, inedite, se mențin în ele însele cu splendoare, iată câteva: Toamnă, răstimp de metal învechit ... Vântul foșnește prin aurul modest al flămânzilor. Timpul pumnal: Timpu-i în paza minutarelor, pumnale c-un ceas pe creștet se-înfig tăios la intersecții, Pumnale în inima înfloriță a rondurilor cu bujori;... Astfel strigând, fluierând, alergând îmi trec rostul printr-o mulțime / de primăveri, de toamne și iarăși de primăveri. Codrin apoi deschide poezia spre teatru, convoacă toate procedeele puse în acțiune de dramaturgi și poeți și asta face ca Testamentul la nivelul scriiturii să nu aibe vîrstă. Codrin posedă limba română adevărată a basmului și cîntecului popular, a blestemelor, limba țăranului, a muncitorului, a intelectualului, a gânditorului, a misticului, a poetului metafizic, tragic, umoristic, epic – limbajul complet numit homeric. El manevrează și posedă limbajele fără crispare, cu eleganță. Inventeaza verbe, cuvinte, flexiuni, declinari în acord cu regulile limbii române. Asistăm la alunecari amețitoare de imagini prin metafore parcă imposibile. Este vizionar, cu o imaginație lirică fenomenală, necrispat, sigur pe el, fără păsare, așa cum este poetul adevarat folosind toate straturile limbajului și limbii.
Poetul și Omul Virgil, antrenați într-o călătorie de investigație, vor descoperi în final adevărul ascuns: De aceea ne târâm într-o nenorocită călătorie, tu, domnul nostru poetul, eu, decăzutul și deșucheatul și mofluzul, să descoperim adevărul ascuns... Dar odată ce l-au descoperit a venit și sfîrșitul, pentru că moartea Omului Virgil și arestarea Poetului închid traseul aventurii.
Testamentul poate fi citit ca poem epopeic, ca roman, ca piesă de teatru, farsă tragică și comedie absurdă. Infernul e cât de cât uman, ruina începe cu Purgatoriul intelectualilor, Paradisul e abject, Mai Presus de Paradis e deja lipsa totală a umanului, iar Cartea Infinită este infinitul urii și al prostiei. Uneori mi s-a părut că am auzit în aceste pagini glasul profetului Ieremia 20:7-9 care se tânguia lui Dumnezeu mărturisindu-i că nu ar fi vrut să spună ce spune, dar că trebuie să mărturisească cu orice preț din cauza focului mistuitor din suflet: 7. M'ai înduplecat, Doamne, și m'am lăsat înduplecat; ai fost mai tare decît mine și m'ai biruit! În fiecare zi sînt o pricină de rîs, toată lumea și bate joc de mine.
8 Căci ori de cîte ori vorbesc, trebuie să strig: ,,Sîlnicie și apăsare!„ Așa încît cuvîntul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua. 9 Dacă zic: ,,Nu voi mai pomeni de El, și nu voi mai vorbi în Numele Lui!„ iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot.
Testamentul din Strada Nisipuri este o lectură care îl lasă pe cititor nu doar cu inima grea dar care ridică alte întrebări greu de răspuns. De ce colaborarea cu ocupantul comunist din interior și elementele lui de represiune a avut o asemenea magnitudine în România? Să fie de vină sutele de ani de confruntare cu rușii, cazacii, otomanii, sau domniile fanariote care au putut altera o esență a națiunii, cu totul altfel în descrierile cronicarilor? Testamentul oferă un contrapunct literar istoriei reale a experimentului Pitești, ororilor din închisorile comuniste, genocidului de la canalul Dunăre-Marea Neagră, represiunilor împotriva partizanilor comuniști din munți, cenzurii feroce aplicate gândului românesc, crimelor politice care au fost îndeplinite prin unelte autohtone, fără o conștiință națională și patriotism.

Mirela Roznoveanu

Abonează-te acum la canalul nostru de Telegram cotidianul.RO, pentru a fi mereu la curent cu cele mai recente știri și informații de actualitate. Fii cu un pas înaintea tuturor, află primul despre evenimentele importante,

ROMÂNIA CARE MERGE

Mobilă de lux la Aurel Vlaicu

19 septembrie 2023 5

analize și povești captivante.

Recomanda 1

ȘERBAN CODRIN TESTAMENTUL DIN STRADA NISIPURI

(R.C.) › 42014 Articole

Author

CULTURĂ

Ducu Bertzi, la 50 de ani de carieră – Cum definește muzica

17 octombrie 2023 **(I.R.)**

Ducu Bertzi a declarat: „Muzica este o călătorie prin coridoarele vieții, o călătorie prin (...) [...]

Ana Blandiana deplânge. Ministrul de resort, „cineva pus la întâmplare”

17 octombrie 2023 **L.V.**

Scriitoarea și activista civică Ana Blandiana a deplâns, luni seară, faptul că, deși în străinătate [...]

(GALERIE FOTO) Ștefan Râmniceanu și-a lansat volumul de poezii „Exil”

14 octombrie 2023 **septimiu.slicaru**

Artistul vizual Ștefan Râmniceanu și-a lansat volumul de poezii „Exil” la Muzeul Național al Literaturii Române, în prezența mai multor oameni de cultură precum și a cititorilor. Abonează-te acum la canalul nostru de Telegram cotidianul.RO, pentru a fi mereu la [...]

« ANTERIOR
Proteste în lumea musulmană

URMĂTOR »
Împăcări mai multe între consumatori si bănci

4 COMENTARII

Ioan Buduca spune:

18 OCT. 2023 LA 6:46

Da, Mirela...Felicitări...Excepțional exercițiu de exorcism...

RĂSPUNDE

ca exercitiu spune:

18 OCT. 2023 LA 8:52

literar eseul este exceptional, dar daca meditam aspura vietii s-ar putea sa constatam ca acum sa traim intr-o dictatura mult mai profunda. Atunci nu am avut nevoie sa ne scriem permis de iesire din casa sau viitorul oras de 15 minute, sa ne obtinem pe baza de vaccin sau boala dreptul de a intra in magazin, mai nou dreptul de a respira este sub amenintarea unor psihopati care au inventat decarbonificarea, desi stiu ca in erele geologice cu vegetatie luzurianta CO2 era in exces, dar pt ca au de vanzare ”scule” noi, in trecut nu era nevoie sa iti declari veniturile sau sa fie obligatoriu sa detii un cont bancar, azi esti siluit sa ai card si sa ti se limiteze suma folosita...nu erau camere, cred ca in comunim era mai mult respect fata de om, il considerau cinstit, acum toti suntem urmariti ca niste raufacatori, pt ca ei stapanii, fara drept de a fi stapani vor sa ne poata mai usor stapani si distra cu starea de captivitate in care vrea sa

ajunga miliarde pt o mana de tirani. Daca in comunism a fost dictatura atunci in sec. XXI tirania a invadat nu numai spatiul romanesc ci intreg Apusul care incet se stinge, scufundat in propria bezna neumana pe care o genereaza. Daca Apocalipsa insemna renastere, societatea actuala inseamna moarte, accelararea extinctiei umane si in general a vietii. Artistii daca vor iesi din imaginar, vor descoperi ca arta lor este doar reflectarea propriului cosmar, pe care vor sa-l transmita unei societati hranita cu angoase de monstrii nu sacri care conduc, ei pot tortura trupul, pot sa-l distruga cum fac de multe ori, dar niciodata nu vor putea atinge sufletul care-i nemuritor pt ca e nepamantean.

RĂSPUNDE

Popa Bucluc spune:

18 OCT. 2023 LA 9:13

Sa respectam si poetii,prozatorii romani de origine germana ,e importat si la Slobozia

RĂSPUNDE

cârcotaș spune:

18 OCT. 2023 LA 10:53

De unde sălbăticia comunismului sau de unde priza lui la mediul social din est, din România în mod specific? Nepăsarea celor bogați, neobservarea flămândului și a nevoilor sale, acesta cred că este răspunsul. Flămândul de pâine dar și flămândul de respect, de omenie. Lăcomia nu poate fi cenzurată prin pilde, vorba simplă nu-i convinge pe răsfățații sorții că au datorii către ceilalți. Singur, Poetul pătrunde prin sclipiciul cu care răzgâiații învelesc cenușiul dar atacul lui este atât de supărător încât toate burțile pline, toate gușele puhave se înțeleg să-l sufoce prin uitare. Nu auzisem de acest om extraordinar, ba chiar mă resemnasem că așa zisa literatura de sertar era numai o figură de stil cu care intelectualii urmași ai mizeriei comuniste își înnobilau hoțește și complice lașitățile, neputința, slăbiciunile. Îmi revin, ca după un leșin provocat de lipsa de aer curat. Vă mulțumesc, doamnă!

RĂSPUNDE

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Comentează

Nume *

Email *

PUBLICĂ COMENTARIUL

Precizare:
Ziarul Cotidianul își propune să găzduiască informații și puncte de vedere diverse și contradictorii. Publicația roagă cititorii să evite atacurile la persoană, vulgaritățile, atitudinile extremiste, antisemite, rasiste sau discriminatorii. De asemenea, invită cititorii să comenteze subiectele articolelor sau să se exprime doar pe seama aspectelor importante din viața lor si a societății, folosind un limbaj îngrijit, într-un spațiu de o dimensiune rezonabilă. Am fi de-a dreptul bucuroși ca unii comentatori să semneze cu numele lor sau cu pseudonime decente. Pentru acuratețea spațiului afectat, redacția va modera comentariile, renunțînd la cele pe care le consideră nepotrivite.

Actualitate
Editorial
Politică
Economie
Extern
Sport

Business
Analize
Comentarii
Cultură
Social
Lifestyle

CotidianulTV
Tech
Interviu
Reportaj
Andografia Zilei
Fotografii cu cântec

SITEMAP RSS FEED PRIVACY & COOKIES POLICY DESPRE NOI ECHIPA CONTACT

©2023 Cotidianul.ro - Toate drepturile rezervate.